

MIKÄ MÄTTÄÄSSÄ SIHISI

Siellä jossain heinikossa
kuului viehkeä sihinä,
mikä kumma kulkemassa,
ruohonjuurien lomassa.

Pieni käärme kiemurteli
niityn kukkien seassa,
kaatui heinä kulkiessa,
niitynkukkaset lakosi,

Käärme kutsui kumppaneita,
lyömään leikkiä kedolla,
vihelteli viehkeästi,
kutsun kauaksi lähetti.

Lämpimänä päivä paistoi,
käärmeet tanssivat kedolla,
sihisivät riemuissansa,
kylki kyljessä mateli.

KUULUI KAUEMPAA KUKUNTA

Käki kuudessa kukahti,
pienilintu viestin kuuli,
siihen vastasi vasiten,
liverteli riemuissansa.

Leivo laulaja parahin,
nousi tuonne taivahalle,
sieltä laulunsa lähetti,
viestilaulun varmisteli.

Kevät tullut on todella,
kuuli kaikki kumppanitkin,
lauluun yhtyivät ilolla,
koko luonto lauleskeli.

VÄSTÄRÄKKI KEIKUTTELI

Västäräkki pyrtöllänsä,
viittoi terveiset sinulle,
oli tullut pitkän matkan
tänne Suomehen lomalle.

Sieltä jostain Afrikasta,
tänne lentäen lehahti,
keikutteli pyrstöänsä,
madon muutaman metästi.

Västäräkki räpyytteli,
pyrstön viuhkaksi levitti,
soitti kauniin biisin meille,
sitten muualle lehahti.

OLI SAMMAKKO SOLAKKA

Sinä sammakko solakka,
pitkäkoipi hyppelijä,
hyppää lampeen loiskimahan
rupikonnan kumppaniksi.

Mietti sammakko solakka,
konnaa katsoi kauhistellen:
- Naama näppyinen sinulla,
kaveriksi voinko tulla?

- Vaikka muoto on minulla,
rupinen ja näppyläinen,
mutta kultaa on sisällä,
ystävä kses tahdon tulla.

Loikki sammakko vetehen,
rupikonnan kumppaniksi,
siellä yhdessä asusti,
kesän kaiken kumppaneina.

LINTU LAPSELLE LIVERSI

Lauloi lintu pensaikossa,
oksan päällä soinnutteli,
sävelen niin ihmeellisen
kauniin biisin helskytteli.

Tyttö pieni kuuli tuota,
laulelijaa laatusinta,
unhoituivat pienet huolet,

kaikki murheet kaikkosivat.

Viestin kauniin kertoi lintu,
kesän kuulutti tulevan,
tänne kylmään Pohjolaankin,
hetken viipyy riemunamme.

PILTTI PIENI NUKKUMASSA

Nousi päivä metsiköstä,
uusi valkeus yleni,
näki lapsen nukkumassa,
piltin pienoisen unessa.

Pieni päivänpaiste sattui
poskelle Idan unisen,
kutitteli kiusallansa,
jopa silmääinkin satutti.

Päivänsäde vekkulisti
vielä kaivoi poskeen kuopan
hymyilikin lapsikulta,
säteen kanssa naurahteli.

KIISSAN KELLOT KILKATTIVAT

Niityllä on kukkasia
monen muotoista, väristä,
keltaisia, valkoisia,
sinisiäkin monia.

Kilkattivat kissankellot,
tuuli niitä kun helisti,
päivänkakkaroiden lehdet,
ennusmerkkeinä olivat.

Ohdakekin suurenlainen
kesätuulella suhisi,
paljon suurempi on muita,
oli niittyjen kuningas.

Kauniita on niitynkukat,
niitä niin monen väristä,
jokaisesta virkistystä,
saa niityllä kulkiessa.

KASVOI KERRAN KAUNIS KUKKA

Kasvoi kaunis niitynkukka,
ojanreunalla yleni,
kauniimpi kuin toinen laisin,
ylivertainen peräti.

Terälehdet tihkui mettä,
väri loisteli punaista,
kukka tuoksui huumaavasti,
tuoksu laajalle levisi.

Luonto lapsosten lähellä

Kirjoittanut Oiva Pennanen

Suuri saapas kukkaa polki ,
kauniin turmallaan tuhosi,
maahan ruhjoi kaunokaisen,
kedonkukkasen ihanan.

Suri tuota pieni Liisa,
Marja tyttönen murehti,
eikö koskaan kasvamassa,
niityn kaunotar komea.

Kesä jälleen tullessansa,
tuopi niitylle värejä,
kesän meille saapuessa,
kukat nousee taas ihanat.